

מסורת הש"ס

(א) [ערכין כה,ג] (ב) [פירוש חיי וקב ויחינו שלשה קנין שאלה מלאכה,ערוך,א] ופי' מקום אצטרוני משכן עררץ אגן הסהר,ערוך,ד) גיל' ל"ה,ב) ב"מ דף ס"ה, (ו) [במקומות פ"ק,א] וינקלה [כז,א] (ח) רש"י,ט) [נשמי רש"ש,א] (י) [רבעין מפחרין במעשטה של רוב השדה שהא ו' סאין ל"ל רש"י,ט] (יג') [מגן,ט] (יד') [במ"י ע"י חומה],ט) [ג"ל המוכר ד' לא, וס' חס' ד"ה מגן],

תורה אור השלם

1 ואם משרה אצותו יקדיש איש לך ויהי ערפך לפי דורו וזע חומר שיערים בתמישים שקל בקוק יקרא כז טו

הגהות הב"ח

(א) רש"ב"ד"ה בני נכחיל ופי' אכל אל רובן של ד' קנין כ"ל וזמית שדה נמחק:

מוסף רש"י

אין נמדדין עמה. וכן נפדין בשוין וספאל לפי חשון חמשים סלעים לבית כור (שרכין כה), לקדשו באנפי נפשייהו. ופי' דכתיב ארעא לא קדשי להיות נמדדין בקרקע שיה להיות קטפיהם שגלן נמדד לעלות מחשון, נקדשו באנפי נפשייהו נמדדין לפי מה שישפאל ולא יעלה מדרון שגלן מחשון (קדושין ט"א) וליפקדו נמי לפי חשון חמשים לבית כור ומה נסאל יס נמה שאין נמדדים עמה, ה' ארסיה מהי כפי מיקרין (שרכין כה), שדה מה ת"ל וסוף ליה למתכב ואם מחלחלו יקדיש איש וגו' וכמת ואם משדה אחתו (קדושין ט"א) בענין הדח. כפי וזע חומר שעורים (ש"ס) בית כור סל' (שרכין כה), לחך, ח"י כור, חרקה. ח"י סאלה, ח"י וקב דהייט של קבין שכן ח"י סאל (ש"ס), דלאו בני זריעה גינהו, ומכז המכז וזע ומידי נלאו בני זריעה ניסור אישן חקק דממס הל' אלא בשוים (קדושין ט"א) דומיא דסלעים, ספסא סלע אין רחוי לזריעה, דקשה הוא (ש"ס), נגאני דארעא מיקרו, הקטע קרוין אגות הקרקע, סהמים מחמלין לחון כמו (שמות כ"ד) ויסע בלגנות (ש"ס) נקעים פתוחין מי' נגאלי דארעא, ספסלם של קרקע סהמים מתמסגין ש ועל שם הקרקע ה' נקאלס ויחן חסורין כפי עמלן, וסלעים חסורין מעשרה שדרי דארעא מיקרו, כמו שדרה של כסות שגוהה (שרכין כה) נקעים סלעים אין להם שם סלעים לעמלן אלא על שם הקרקע הס' נקאלס, שדרכות הקרקע (קדושין ט"א).

מוסף תוספות

א. אבל ליגאל בשורין מיהא קדשי. מוס' קדושתו. א. ב. לחשוב בית וזע חומר שעורים. שוכר' ג. גוה' שאינם נפדין עמה חמורת שדה, הרי הן נפדין לעצמן באותו פירין עצמו ואי' אמאי אין נמדדין עמה. ש"ט. ד. שין ריטב"ל.

אין נמדדין עמה. לפדות לפי חשון זה הקלוז צפרשה דחשיצי שדה כפי עמלן וכיון דלא היה שדה זרע דלקמן דמוקמינן לה בנקעים מלאים מים אין נפדין אלא בשווייהן. ובתורת כהנים^ו מפיין לה מקראי ואם משנת היוכל יקדיש שדהו^ז מה ת"ל מנין אמה אומר היו שם נקעים עמוקים כו' שאין נמדדין עמה ת"ל שדהו. וליכא למימר אין נמדדין עמה דלא קדשי כלל דהתנן בשליה המוכר את הבית (לעיל דף ע"א). המקדיש את השדה הקדיש את כולן אפי' צור וגת וכ"ש נקעים וסלעים: **פחות מן נמדדין עמה.** ונפקא לן בתורת כהנים ואם אחר היוכל יקדיש שדהו מה ת"ל מנין אמה אומר היו שם נקעים עמוקים פחות מעשרה או סלעים גבוהים פחות מי' טפחים הרי אלו נמדדין עמה **ת"ל שדהו: מודדין עמה.** לפדות לחשון סלע ופוגדיון לבית כור לשנה: **ואמאי.** אין נמדדין לפדות לפי חשון: **ליקדשו באפי נפשייהו.** כלומר אם אין רואה לתודען עמה לפי שכן שדה חסוד כפי עמלן ויכול לפדות כל אחד ואחד לפדות זה בלא זה ליקדשו מיהא באנפי נפשייהו כשכרלה יפדה אותה הנקעים כפי עמלן לפי חשון בית זרע חומר שעורים כפי שקל כסף כדין שדה אחוה ואמאי קמני אין נמדדין דמשמע כלל וכלל אינן בקדושת תורת שדה אחוה אלא קדושת דמים לפדות בשווייהן: **וכי סימא כיון דלא הוי בים כור.** אותן הנקעים: **ת"ל קדשי.** כפי עמלן בתורת שדה אחוה אלא לפדות בשווייהן כשדה מקנה ומשום דבני שדה אחוה זרע חומר שעורים כתיב: **והסניא.** בתורת

כהנים גבי שדה אחוה דכתיב ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אותה שדה מה ת"ל שיכול אין לי אלא המקדיש בית כור שגואל בענין הזה הקדיש בית לתן בית סאה בית קב מנין ת"ל שדה מכל מקום הכי ממיניא בתורת כהנים: **דלאו בני זריעה גינהו.** ולא קרינא להו בית זרע הלכך אין נמדדין עמה אלא י' [כפי עמלן] לפדות בשווייהן: **אי הכי.** כיון דטעמא משום דהתנן בני זריעה אפי' פחות מי' נמי לא היי' נמדדין עמה:

נגאלי דארעא. בדיקוה הקרקע ואין להם שם פה עמלן וכיון דיעקר השדה רחוי לזריעה הרי כל השדה נקרא בית זרע דהנהו נגאלי כתיבי לגבי שדה: **שידרי.** גבשושיות שאי אפשר לקרקע להילקט במלקט ורהיטי שאל יהו זה בקועים וגבשושיות: **נגאלי.** אנקעים קאי ושידרי קאי אסלעים: **הלא מאי.** נקעים עמוקים י' דמתניתין גבי מכירה דקמני נמי אין נמדדין עמה מי מיירי נמי בנקעים מלאין מים דומיא דסלעים והלכך לא הוו בכלל בית כור עפר אצל אי הוו רחאין לזריעה נמדדין עמה כדאמרן גבי הקדש או דלמא לא דמי מכירה להקדש דאין אדם רואה דלקמן: **אין אדם רואה.** הלוקח וגם המוכר יודע היה שלדעת כן קונה הלוקח הלכך עליה דמוכר כתיב לגלויי שימכור לו כפי מקומות וכיון דלא פירש לא מקבל לוקח: **כשני מקומות.** בשני^ז שדות דאיכא טורח מרובה בחרישה חריעה וקצירה כשני שדות יותר משדה אחד גדול צידה: **אפחות מיין.** כלומר משום ספאל דקמני פחות מכאן נמדדין עמה תנא רישא נקעים וסלעים דלאו בני זריעה גינהו לאשמועינן דהיכא דהוו פחות אע"ג דלאו בני זריעה גינהו נמדדין עמה. ומהו רישא דקמני דומיא דסלעים הוא רישא נמי אי לא הוי דומיא דסלעים שדן נמדדין עמה כיון דהוי מקום חסוד כפי עמלן דאין אדם רואה כו'. וגבי הקדש דלאמרן לעיל דיקא נמי דקמני דומיא דסלעים דלארעא מיקרו. **הנהו ארבע קצין:** **בזמאם קצין.** שמתפרין בכל חמשת קצין **שארור.** במתניתין פחות מיכן נמדדין עמה והוא הדין לנקעים מלאים מים דלא חזו לזריעה ה"מ דנמדד כגון דלא הוו אלא בית ארבעת קצין בין כולן כי מנרפת להו כההוא בית כור והוא הדין לקציים כחצי כור אצל טפי מד' קצין לא מקבל לוקח דהא בית כור עפר חמני ליה מוכר ללוקח וכולי האי לא מחיל איניש: **והוא שמונולין.** הנהו ארבע קצין: **בזמאם קצין.** שמתפרין בכל חמשת קצין וכל שכן אם מפחרין יותר כגון כששה או צו' קצין כדכתיב אלא אם אינן מפחרין אלא צד' קצין ומחצה כמו שמכוסין דמו ולא כדכתיב ואין נמדדין עמה דכאכאן אחת רחבה ד' קצין דמי. ודוקא ד' קצין אצל פחות מד' קצין כיון דאין גבוהין עשרה אפילו הוי סלע אחת נמדדין עמה: **ד' חייא ער אצל אחר רבי יוחנן.** אפילו מונולין כדפי' מה' קצין כרלופים דמו ואין נמדדין עמה וכל שכן כה' קצין דלא נמדדין עמה עד שיהו מונולין כדכתיב אלא עד שדה כגון דבית כור היה ט"ו סאין ורובו הוי ט"ו סאין וד' קצין היינו ט"ו רבעים רבעי הקב נמאלו ד' קצין המונולין כדכתיב של שדה היינו רובע לכל סאה אצל ביתא דזיתא מרובע לסאה חשיצי כמכוסין ולא כדכתיב ואין נמדדין עמה: **כפי חייא צר אצל.** כהך מילתא דרבי יוחנן דאמר והוא שמונולין כדכתיב של שדה פשיטא לי דאם מפחרין כל הארבע קצין ככל רובע של בית כור כשזה רובע רובע נקאה לי אס רובן של ד' קצין דהיינו ט"ו רבעין צו' סאין ומיעוטן של ארבע דהיינו ז' רבעין מפחרים כדכתיב ואין נמדדין עמה או דלמא כיון דצין כל הארבע קצין מפחרים כדכתיב כל הארבע קצין נמדדין עמה אלא שיהו כל הארבע קצין מונולין כדכתיב של שדה ולא אפאל מעטויא אלא היכא דכולן כתיבועו שדה דהו כולן כרלוין יותר מלאי סאין: **(א) רובע של שדה ד'** קצין כרלוין ומיעוטן מפחרין עין וכגון שצין כולן מונולין רוב השדה שפיר דמי ונמדדין עמה. כן נראה כדכתיב ועיקר: והכי גרסינן **רובן כתיבועו כדכתיב מהו סיקון.** ותדא כדכתיב היא:

בית כור פרק שביעי בבא בתרא

קג.

אין נמדדין עמה. לפי חשון הכתוב צפרשה^א וליכא למימר אין נמדדין עמה דלא קדשי כלל דהא תנן בשליה המוכר את הבית (לעיל דף ע"א). המקדיש את השדה הקדיש את כולן אפי' צור וגת כ"ש סלעים ונקעים ככ"ס ועוד דא"כ מאי הוי פריך כמה הכי והסניא שדה כו' התם ודאי קדשי לפי שמקדישו צפירוש אצל הכא שאין מקדיש צפירוש לא קדשי כלל: **ואמאי** ליקדשו באפי נפשייהו. פי'

הרש"ב"ס נמקדיש שמי שדות שיכול לפדות זה בלא זה ואין נראה לר"י דא"כ אפי' צדה אחד יכול לפדות חצי לפי חשון בית זרע חומר שעורים דכשה אחוה אחר כפי"ק דקדושין (דף כ"א. וס' דלכ"ע פודה וגואל לתלאין ולא פליגי התם ר"ש ורובן אלא ה' (בשדה מקנה) ולא כמו שפ"ה צ"כ ט' (המקדש) שדהו (ערכין ט' כח) דפליגי צדה אחוה ונראה לר"י דה"פ וליקדשו באפי נפשייהו^ב כלומר היכי אמרת דלפי שכן נחשבים כפי עמלן אין נמדדין עמה ליקדשו אע"ג דהן נחשבים באפי נפשייהו: **א"ה הביאפי פחות מכאן נמי.** לשון אי הכי מגומגם דמשמע דאי לא דאפיקרמנא בנקעין מלאים מים הוה אפי' שפיר והא סלעים לעולם איכא למיפדך שאין רחאין לזריעה דהשתא נמי פריך מייניהו מדאפיקרין לשנויי שדרי דארעא מיקרו ומיהו כדמה מקומות מני למימר ולטעמין ולא קאמר ועוד אומר ר"י דמעיקרא לא ס"ד כדכתיב שיהא רחוי לזריעה אלא אפי' לא יהא רחוי לזריעה קדושה לפי חשון צין זרע חומר שעורים ומוסר הכי הוה אפי' שפיר פחות מכאן הוי הכל שדה אחת וגבוהין עשרה או עמוקין י' חסורין כפי חשון צין זרע חומר שעורים אפי' פחות מכאן נמי: **כ"ה קתני נמי דומיא דרשעים אפחות מכאן.** אע"פ שדוק עמנו לומר כן פחות מכאן מכל מקום שפיר קאמר לעיל דיקא נמי דמשמע טפי דאגבוהים עשרה קמני דומיא דסלעים דהא צרישא הוא דקמני סלעים ונקעים: **אם**

וגבוהין עשרה או עמוקין י' חסורין כפי חשון צין זרע חומר שעורים אפי' פחות מכאן נמי: **כ"ה קתני נמי דומיא דרשעים אפחות מכאן.** אע"פ שדוק עמנו לומר כן פחות מכאן מכל מקום שפיר קאמר לעיל דיקא נמי דמשמע טפי דאגבוהים עשרה קמני דומיא דסלעים דהא צרישא הוא דקמני סלעים ונקעים: **אם** נגאלי כתיבי לגבי שדה: **שידרי.** גבשושיות שאי אפשר לקרקע להילקט במלקט ורהיטי שאל יהו זה בקועים וגבשושיות: **נגאלי.** אנקעים קאי ושידרי קאי אסלעים: **הלא מאי.** נקעים עמוקים י' דמתניתין גבי מכירה דקמני נמי אין נמדדין עמה מי מיירי נמי בנקעים מלאין מים דומיא דסלעים והלכך לא הוו בכלל בית כור עפר אצל אי הוו רחאין לזריעה נמדדין עמה כדאמרן גבי הקדש או דלמא לא דמי מכירה להקדש דאין אדם רואה דלקמן: **אין אדם רואה.** הלוקח וגם המוכר יודע היה שלדעת כן קונה הלוקח הלכך עליה דמוכר כתיב לגלויי שימכור לו כפי מקומות וכיון דלא פירש לא מקבל לוקח: **כשני מקומות.** בשני^ז שדות דאיכא טורח מרובה בחרישה חריעה וקצירה כשני שדות יותר משדה אחד גדול צידה: **אפחות מיין.** כלומר משום ספאל דקמני פחות מכאן נמדדין עמה תנא רישא נקעים וסלעים דלאו בני זריעה גינהו לאשמועינן דהיכא דהוו פחות אע"ג דלאו בני זריעה גינהו נמדדין עמה. ומהו רישא דקמני דומיא דסלעים הוא רישא נמי אי לא הוי דומיא דסלעים שדן נמדדין עמה כיון דהוי מקום חסוד כפי עמלן דאין אדם רואה כו'. וגבי הקדש דלאמרן לעיל דיקא נמי דקמני דומיא דסלעים דלארעא מיקרו. **הנהו ארבע קצין:** **בזמאם קצין.** שמתפרין בכל חמשת קצין **שארור.** במתניתין פחות מיכן נמדדין עמה והוא הדין לנקעים מלאים מים דלא חזו לזריעה ה"מ דנמדד כגון דלא הוו אלא בית ארבעת קצין בין כולן כי מנרפת להו כההוא בית כור והוא הדין לקציים כחצי כור אצל טפי מד' קצין לא מקבל לוקח דהא בית כור עפר חמני ליה מוכר ללוקח וכולי האי לא מחיל איניש: **והוא שמונולין.** הנהו ארבע קצין: **בזמאם קצין.** שמתפרין בכל חמשת קצין וכל שכן אם מפחרין יותר כגון כששה או צו' קצין כדכתיב אלא אם אינן מפחרין אלא צד' קצין ומחצה כמו שמכוסין דמו ולא כדכתיב ואין נמדדין עמה דכאכאן אחת רחבה ד' קצין דמי. ודוקא ד' קצין אצל פחות מד' קצין כיון דאין גבוהין עשרה אפילו הוי סלע אחת נמדדין עמה: **ד' חייא ער אצל אחר רבי יוחנן.** אפילו מונולין כדפי' מה' קצין כרלופים דמו ואין נמדדין עמה וכל שכן כה' קצין דלא נמדדין עמה עד שיהו מונולין כדכתיב אלא עד שדה כגון דבית כור היה ט"ו סאין ורובו הוי ט"ו סאין וד' קצין היינו ט"ו רבעים רבעי הקב נמאלו ד' קצין המונולין כדכתיב של שדה היינו רובע לכל סאה אצל ביתא דזיתא מרובע לסאה חשיצי כמכוסין ולא כדכתיב ואין נמדדין עמה: **כפי חייא צר אצל.** כהך מילתא דרבי יוחנן דאמר והוא שמונולין כדכתיב של שדה פשיטא לי דאם מפחרין כל הארבע קצין ככל רובע של בית כור כשזה רובע רובע נקאה לי אס רובן של ד' קצין דהיינו ט"ו רבעין צו' סאין ומיעוטן של ארבע דהיינו ז' רבעין מפחרים כדכתיב ואין נמדדין עמה או דלמא כיון דצין כל הארבע קצין מפחרים כדכתיב כל הארבע קצין נמדדין עמה אלא שיהו כל הארבע קצין מונולין כדכתיב של שדה ולא אפאל מעטויא אלא היכא דכולן כתיבועו שדה דהו כולן כרלוין יותר מלאי סאין: **(א) רובע של שדה ד'** קצין כרלוין ומיעוטן מפחרין עין וכגון שצין כולן מונולין רוב השדה שפיר דמי ונמדדין עמה. כן נראה כדכתיב ועיקר: והכי גרסינן **רובן כתיבועו כדכתיב מהו סיקון.** ותדא כדכתיב היא:

כשיר

מתני' פחות מיכן נמדדין עמה אע"ג דמלאין מים אין נמדדין וכדפרשי' קתני מתני' פחות מיכן נמדדין עמה אומר ר' יצחק סלעים וטרשיים שאמרו. דפחות מיכן נמדדין כשהן בת ד' קבים שהן גופן וסלעים אם י' מיקרין כשהן ביחד לא הוי דבר חשוב באנפי נפשייהו וכגופה של קרקע דימא אבל מחסורין כשהן יותר מ' קבין הוי דבר חשוב אע"ג דנמוכין טפי אין נמדדין: אמר רב עובא. אימתי קתני ר' יצחק ד' קבין דנמדדין והוא שמובלעין הנהו טרשיין בבית זרע ה' קבין והואיל דהנך טרשיין ד' קבין לא הוו חשיבי כפי נפולין נמדדין עם חסוד וכל שכן אם מובלעין בתוך ו' קבין או ד' או ח' אבל אי מובלעין בכעיר מהו קבין לא הוי מפחרין כל כך והוי חשיבי כפי עצמן ואין נמדדין. ור' חייא מחסיר טפי מרב עובא דר' חייא בעי דליהו טרשיין ד' קבין מונולין מפחרין ברובה של שדה ואמטול הכי נמדדין עמה אבל אי מובלעין במיעוטה של שדה אע"ג דמפחרין בה' קבין או ד' או ח' אין נמדדין עמה דדבר חשוב כפי עצמו בעי: **הא ר' חייא.** להיכא דמובלעין הן כולן טרשיין ברובה של שדה פשיטא לי דר' יוחנן דאמר דנמדדין דלא שרייבי כפי עצמן. אלא הא כמביא לי אי רובן של הנהו טרשיין הללו במיעוטה של שדה מהן מי אמרינן והואיל הריבון של שדה כמאן דאיתגיהו כולן דמי ואין נמדדין דבר חשוב בפני עצמו לא דלמא הואיל דליהויה כולן הנהו חשוב במיעוטה של שדה לא הוי דבר חשוב ונמדדין דמפחרין דמי. והיכא דרובן דסלעין מובלעין ברובה של שדה מיעוטן דסלעין ברובה של שדה וחדא מילתא היא: בעי ר' יימיה. ב' קאי אילבא דרב עובא דאמר שמובלעין בה' קבין משום הכי נמדדין עמה וכל שכן אי מובלעין כפי מהאי שיעורא דנמדדין בין אילבא דר' חייא דאמר שמובלעין ברובה של שדה נמדדין אילבא דכרלהו קב בעי ר' יימיה אם עשוין הנהו סלעים

עין משפט נר מצוה

ו א מיי פ"ד מהל' ערכין
ג' כי סתם ענין קלא:
ז ב ג מיי פכ"ח מהל' מורה כל א סתם ענין
כט טו"ש"פ מ"מ ס' ר"ח
ס"ק"ב:
ח ד ה ו מיי שם הל' ג
טו"ש"פ שם ס' ק:
ז ב ו מיי שם טו"ש"פ שם
ס"ק"ג:
א

—❧—

רבינו גרשום

הכי אתא לאשמועינן דאי חזיא אותה שדה טפי דאי גריצא טפי אינה נחשבת לעולם אלא חומר בני שקל כסף: אינם נמדדים עמה. ומשפט דאינם מקדשים ואמאי לא הוין מקדושין. וליקדשו הני נקעים והני סלעים באנפי נפשייהו בלא מדרה. וכי תימא כיון דלא חזיון הנהו נקעים וסלעים בית כור ומשום הכי לא יקדשו והא תניא הא דכתיב ואם את שדה מקנתו וגו' ומה ת"ל (ב) שדה הא כבר אמר ואם את שדה מקנתו לפי שנאמר זרע חומר שעורים והיינו כור חסוד למיפקדיה אלא שהקדישו בענין הזה זרע חומר. מנין לרבות לתן חצי כור חצי חרקה כד חצי דאפי' רובע הקב ת"ל שדה מכל מקום והני סלעים והני נקעים ליקדשו באנפי נפשייהו. ואמר רב עובא בר חמא משום הכי אין מקדושין ואפי' באנפי נפשייהו דבנקעים מלאים מים קסוקין דלאו בני זריעה גינהו. ובגי הקדש בענין דאין לזריעה דכתיב זרע חומר: דיקא נמי. דמלאין מים מרקא מרמי לסלעים דלאו בני זריעה משום הכי לא מקדיש אפי' באפי נפשייהו ש"מ: אי הכי, דלאו בני זריעה אפי' פחות מכאן עומד י' גבוה י' מנין לא ליקדשו הואיל ולא חזיון לזריעה ואמאי נמדדין עמה. ותריץ הכי פחות מיכן דאי נמדדין הנהו נקעים וסלעים עמוקין י' אפי' מלאין מים כאנני דארעא מיקרו. כלומ' סלעים של קרקע וכגופה של קרקע דמו. וסלעים נמוכין מי' שידרי דארעא מיקרו. כלומר כמו שידרש שקרקע משום הכי נמדדין אע"ג דלא חזו לזריעה. גבי קדוש אמרין כתיב גוואט. אבל גבי מקח ומכר דמתני' מאי, מי נמדדין הני דמפוקין אע"ג דהואיל דמפוקין י' משום הכי אין נמדדין דמלאין מים הן אבל לאו הכי נמדדין: אמר רב פפא אע"פ שאין מלאין מים. והואיל דמפוקין י' אין נמדדין משום דאין אדם רוצה שיתחייב בשביל שדה אחת ויראו לו ב' וגי' מקומות אבל פחות מי' נמדדין משום דהנהו שדרי ואנני מיקרו מלאין מים נמדדין: מתקין לה רבנא. והכי מצית למימר דהכא במתני' במאי פסקין דאע"ג דאין מלאין מים אין נמדדין. והא דומיא דסלעים קתני דבני זריעה דלאו בני מלאין מים לעולם נמדדין והואיל דחזיון לזריעה כי היכי דבני הקדש. ודמיא שאין מלאין מים אין נמדדין משום שאין אדם רוצה שיתחייב כן ויראו לא י' מקומות דיקא שדאי לך הא דומיא דסלעים קתני וכו'. כי קתני דומיא דסלעים אפחות מיכן קתני דקתני

^[א] נראה דל"ל ומה ת"ל אשר לא משדה אחתו לא כבר אמר וכו' כ"ל וזמית אפחות דאם נגאל גאל וגו' ומי' הרש"ב"ס.